

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Den blege Frygt

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 263. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann10tom-shoot-idm140515551947744/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

DEN BLEGE FRYGT

Vi læste alt i Skolen — hvor husker jeg det nøje —
Om Frygten, om „den blege“, som greb de græske Mænd
Og navnlig ham, Odysseus, der voved dog sin Trøje
Og brugte snildt sit Hoved og Sværdet ved sin Lænd.

Homer var sand og sober i det som meget andet,
Men Ingenmann, vor blege, romantiske Poet,
Hos ham var Riddersmanden saa ren som Nordsøsandet:
Hvem har vel Spor af Angest hos Ridder Hessel sét?

Da tænkte jeg: vi Danske er dog et Folk af Helte,
Her ryster ingen Væbner, her skælver ingen Drost,
Udadlelig og frygtløst de drager Sværd fra Belte
Og klemmer løs paa Fjenden i Hede som i Frost.

Saa kom jeg selv i Liden: men ikke pib dér Kugler
Og ingen Krudtrøg hvirvled fra nogen kruppsk Kanon;
En mægtig Fjende stod dér med tomme Øjenhuler
— Og intet Muk han mæled, og han gav ej Pardon!

De vred sig før hans Fædder, de flygted før hans Slire,
Dér hjalp ej Moltkes Krigskunst, ej Viden eller Kløgt,
De stønned og de trygled, ja krøb paa alle fire —
Da lærte jeg at kende Odysseus' „blege“ Frygt.

Dog skød jeg op i Livet mit tapre danske Hjerte
Og fægted, som jeg kunde, mod Fjendens Argelist;
Ak, Mandsmod! — jeg bekender med Ruelse og Smerte,
Den blege, græske Fjende — den greb mig dog til sidst.

Da følte jeg — o sælsomt — at der er større Fare
Derhjemme, hvor man lever saa tryk for sin Person,
End her, hvor Fjenden kuer den hovedløse Skare,
Hvor han er snart almægtig, som nødigt gi'r Pardon.

Jeg følte, vi er kommen saa dybt i Hængesækken,
At Tanken er i Vanry, hvor den er fri og fin,
At Lureren har Øjet parat ved Genbo-Sprækken,
At Stolthed er til Løjer, Personlighed til Grin.

Jeg følte, vi har tilsat vort Præg af det i Landet,
Der en Gang løfted Folket som frit og stærkt og nyt;